

ТУРЦИЯ

ВЪСТНИКЪ ЗА ИНТЕРЕСИТА НА БЪЛГАРСКИЯТЪ НАРОДЪ.

ТУРЦИЯ излъзува сѣка сѣбота на голѣмъ листъ, и сѣки вторникъ на малѣкъ. Годишната цѣна за въ имперіята, по царската поща, е 4 бѣли меджидіета; вънъ отъ имперіята, 5. Спомоществованіята трѣбува да сѣ годниши и прѣдплатени. Писмата за редакціята са надписувать до Г. Н. Геновича, редактора и издателя на вѣстника. Външнати настоятели отговарять за вѣстника. Подписката за спомоществованіята става въ Цариградъ-Бейоглу, Асмаж-Меджидъ № 23.

ЕДНА НОВА ФАЗА.

Важнати и болезненни приключенія които ставхть днѣсь въ западна Европа ще имхть рѣшителни сѣтнини върху бѣдѣщици сѣдби на народити.

Тѣзи сѣтнини ще бѣдхть добри или лоши споредъ краятъ който ще земе страшната война която са захвана между Франція и Пруссія.

Тѣзи война между двѣ силни държави, опрѣдѣлени да живѣхть мирно по между си, далечъ да приближава до конецътъ си, неправи друго освѣнъ да наченва сѣ една лютоостъ още по голѣма.

Франція, смазана повече отъ грѣшкити на едно непрѣдвидливо правителство колкото отъ войскити способности на непріятельтъ си, са издига сѣ една мѣжка енергія и сѣ едно патриотическо въсхищеніе за да отблѣсне непріятельтъ.

Пруссія, упоена отъ побѣдити на войскити си, като забравя гласътъ на разумътъ, на мѣдростъта и на умѣренностъта, са мѣчи да черпи нови сили въ тѣзи побѣди за да разсипи французскіятъ народъ.

Въ тѣзи условія, войната не е вече между два цара, двѣ правителства както са бѣше захванала, нѣ война между два народа до смъртъ.

Никой неможи да прѣдвиди каква сѣдба богътъ на биткити заардва на войскити на тѣзи два голѣми народа.

Нѣ онуй, което смѣемъ да кажемъ, то е че отъ побѣдата на единътъ или на другиятъ завися честъта или злополуката на човѣщината.

Франція прѣдставлява мирътъ, напрѣдкътъ, цивилизаціята, равновѣсіето и нѣйното разбиваніе неможе освѣнъ да подкопае този миръ, да въспрѣ напрѣдкътъ, да парализира цивилизаціята и да развали равновѣсіето.

Пруссія са прѣвзмогва сѣсъ своятъ милитаризмъ, и ако излѣзе побѣдителна отъ тѣзи война, тя не ще са забави да освѣти този милитаризмъ въ утробата на народити и да прѣобърне сичкити изобрѣтанія на науката въ орждіа за трѣпеніе на човѣщината.

Туй като е тѣй, сичкити свѣстни хора трѣбува да желаятъ отъ сърце въстържествуваніето на французскити оржжіа.

Ако е истина че прускити войски са показаха до сега побѣдоносни въ тѣхнити битки сѣсъ французскити войски, туй не ще рѣче че крайнити побѣди ще останхть отъ кѣмъ тѣхна страна.

Войната има своити каприци, както щастіето, и нѣй очаквами отъ день на день едно отмѣщеніе достойно за тѣзи които възобновила човѣщината.

Защото ако Пруссія са надѣва на куражатъ на войскити си, Франція не смѣта по малко на този който дава отчаяніето.

Освѣнъ туй, първата трѣбува да помни

добрѣ онѣзи славна битка въ равнинити на Гена (1806), която накара царятъ и Фредерикъ Гіюма да остави войската си и да побѣгне въ Руссія, и тѣзи битка може твърдѣ добрѣ да са повърни въ сегашната война подъ парижкити стени.

Прускіятъ царъ вѣрва че побѣдата на войскити си ще му бѣде сѣкога вѣрна и сѣсъ туй вѣрваніе, той отказа прѣдложенията за миръ които му са направиха на послѣднѣ отъ французското правителство.

Нѣй мислямъ че туй отказваніе на прускіятъ царъ ще бѣде злочестно за този послѣдниятъ. Както славата на побѣдити изгуби Наполеона I-вѣй, тѣзи сѣща манія можи да изгуби и Гіюма I-вѣй.

Както побѣдити на първиятъ извикаха противъ Франція единъ сѣюзъ отъ европейскити държави, не е чудно щото побѣдити на вториятъ да не извикхть подобенъ сѣюзъ.

Нѣ, противъ сѣка невъзможностъ, ако Франція падне, нѣй ще видимъ за голѣма жялостъ да прѣобладае прускיאтъ милитаризмъ въ свѣтътъ.

Държавити, намѣсто да са занимаватъ сѣ усъвършенствованіето на наукити, на художествата, на искусствата, ще глѣдатъ да са обрѣжватъ колкото мохтъ по добрѣ и туй обрѣжваніе, като въспрѣ напрѣдкътъ, като парализира цивилизаціята, ще бѣде едно голѣмо злочестіе за човѣщината!

БЪЛГАРСКИТИ ВЪСТНИЦИ ВЪ ВЛАШКО.

Сѣки вѣстникъ трѣбува да има за начяла да изражава нуждити на народа кѣмъ който са отправа, да защищава интересити му въ крѣгътъ въ който живѣе, да му разяснява истинната въ приключенія които вѣнхуватъ хората и да му показва пхтиятъ въ който да може по добрѣ да уллучи условіята за сѣществуваніето си.

Онѣзи вѣстникъ който не почива на тѣзи начяла, е опрѣдѣленъ да умрѣ, защото той нѣма реджонъ за прѣбѣдваніе.

Тѣй можимъ нѣй да си истѣлкувами смъртъта на толкосъ наши млади прѣдшественници въ Цариградъ.

Сѣщо тѣй, сѣ този начинъ нѣй можимъ да разберемъ умралката на прѣдшнити български газети които са бѣхъ основали въ Влашко и да прѣдвидимъ тѣзи на сѣществующити.

Първити бѣхъ лишени отъ храната за която говоримъ по горѣ и естествено тѣ трѣбуваше да прѣстанатъ както мѣлата при лучити на слнцето.

Вторнати бѣхъ писани въ единъ духъ който неотговаряше на духътъ на публиката на която са мисляха ушь за органи и тѣ са поминаха както сѣко сѣзданіе което не храни природата.

Нѣй смѣемъ да потвърдимъ че сѣществующити български вѣстници въ Цари-

градъ измѣнихъ значително линіята на повѣденіе на своити прѣдшественници и на туй измѣненіе нѣй трѣбува да отдадемъ относителното благосѣстояніе въ което са намирхть днѣсь.

Нѣ нѣй неможемъ да кажемъ сѣщото за сегашнити български газети които са издаватъ на този чясъ въ Влашко.

Тѣзи послѣднати далечъ да са поправхть отъ уроцити които оставихъ прѣдшественниците имъ, слѣдувхть сѣ една чудесна ревностъ тѣхнити заблужденія които ги погубиха.

Дѣйствително, нѣй не срѣщамъ въ тѣзи газети нищо таквосъ което, като го чете човѣкъ, да хране духътъ му сѣсъ здравити познанія на науката, на трудътъ, на опитътъ и на нѣравственностъта.

Нѣй не срѣщамъ въ стѣлловети на тѣзи газети онѣзи поученія, онѣзи разискуванія, онѣзи свѣтлинни, които, бато развивхть духътъ на читателятъ, да въздигатъ този духъ кѣмъ високити сѣфери на идеалътъ.

Онуй което виждами въ тѣзи газети е сичко кѣето можи да затхпи, да заблуди, да развали човѣшкיאтъ духъ.

Онуй което виждами още сѣ лѣжи, клѣвети, укори противъ правителствени мѣжи които правятъ сѣкакви сили за прѣобразованіето на имперіята си.

Онуй което виждами още сѣ обвиненія, наклонванія, поношенія срѣщу почтени лица които иматъ честъ да спомагатъ тѣзи държавни мѣжи въ тѣхното патриотическо и полезно дѣло.

Онуй което виждами най сѣтнѣ е сичко което можи да вкара народътъ нѣвъ опасностити, въ бѣдити, въ злочестіята на революціята.

Революціята не е могла никога да основе нѣщо здраво, нѣщо трайно въ свѣтътъ, и да са даватъ таквисъ свѣсти на единъ народъ то ще рѣче да са тика този народъ кѣмъ пагубата си.

Примѣръ. Французската революція отъ 1789 сполучи ли да тури нѣщо на здрави основи, и не е ли този аски духъ който докара французскіятъ народъ на сѣстояніето въ което говиждаме днѣсь?

Нѣ, таквазъ не е миссията на вѣстникаринътъ, и езикътъ който държхть българскити газети въ влашко не може да бѣде освѣнъ языкъ на хора авантюристи, продадени, фанатици.

Нашити добри Българи сѣ дълбоко убѣдени както насъ че една по-добра сѣдба за тѣхъ не може да са даде освѣнъ чрезъ нравственното, вещественното и умственното имъ възражданіе.

Тѣ знаятъ че туй възражданіе дѣжи въ нашити училища и въ науката на новити занаяти и искусства.

Тѣ познаватъ тѣзи истина както знаятъ че сѣществуватъ и не сѣ газетити за които говоримъ които ще ги направятъ да излѣзатъ отъ нея.

'Тъй прочее, прѣдъ нашии очи, за тѣзи газети нѣма животъ освѣнъ ако влѣзатъ въ добріятъ разумъ който вдъхнува здравото познаніе на положеніето.

Нъ ако упорствуватъ въ безнравственната и низка линия на поведеніе, туй упорство ще ги хвърли въ сжщата онъзи сѣдба която сполѣти прѣдшественниците имъ, и тѣ ще я заслужатъ по-добрѣ отъ други.

ЗА ВЪСПИТАНИЕТО НА МОМИЧЕТАТА

Продълженіе отъ длъжностити на женити.

Има науката какъ да ся употребляватъ слугити, която не е малка. Трѣба да отбирате слуги, които да иматъ честность; трѣба да познавате длъжностити, на които искате да ги привържите, врѣмето и трудътъ, които трѣба да ся употребятъ за сѣко нѣщо, начинътъ да ся извършва добрѣ и разнокити, които сж нужни за него. Вий неприлично ще мжмрите единъ слуга, напимѣръ, ако искате да искара една овощка по скоро отъ колкото е възможно или ако не познавате цѣната и количеството на захарта и на другити нѣща, които трѣба да влѣзатъ въ това което го карате да направи: тѣй вий сте въ опасность да ся лѣжите отъ слугити си или да бждите единъ бичъ за тѣхъ, ако нѣмате нѣкое познаніе за художествата имъ.

Трѣба още да знаете какъ да познавате тѣхнити расположенія, да управлявате искусно духовети имъ, и да нарѣдите християнски сичката тѣзи малка република, която е обикновено твърдѣ мятежлива. Тука безъ сжмнѣніе трѣба власть, защото колкото по-малко хората ся благодарумни, толкозъ повече трѣба страхътъ да ги въздржа: нъ като и тѣ сж човѣци, които сж ваши братія въ човѣщината, вие сте задължени да не употребявате властта освѣнъ тогива когато убѣжденіето оскудѣва.

Впрочемъ старайте ся да ся обикнувате отъ хората си безъ нѣкоя низка фамилярность: не влизайте въ разговоръ съ тѣхъ; нъ сжщо не ся страхувайте да имъ говорите често съ любовь и безъ високомѣрие върху тѣхнити нужди. Нѣка бждѣтъ увѣрени че намирѣтъ въ васъ съвѣти и състраданіе: никога не ги изобличявайте сърдито за недостатѣцити имъ; не са показвайте нити удивени нити погнусени отъ тѣзи имъ недостатѣци догдѣто са надѣвате че ще могатъ да ся поправятъ; давайте имъ кротко да разберѣтъ, и често прѣтърпѣвайте отъ тѣхъ за службата, за да бждете въ състояніе да ги убѣдите че, безъ печаль и безъ нетърпѣніе, вий имъ говорите, много по малко за вашата работа отъ колкото за тѣхнитъ интересъ. Не ще бжде лесно да навикнете богатити млади на това кротко и милостиво повѣденіе; защото нетърпѣніето и распаленностьта на младостта, присѣдинени на лѣжливата идея, която имъ ся дава отъ рожденіето имъ, ги прави да глѣдатъ слугити почти като коніе: тѣ ся вѣрватъ отъ една друга природа отъ слугити; тѣ подлагатъ че слугити сж направени за удобностьта на тѣхнити господари. Старайте са да имъ покажете колко тѣзи идеи сж противни на скромностьта за самага себѣ си на човѣщината за неговіятъ ближнѣ. Докажете имъ че хората не сж направени за да имъ слугуватъ; че едно скотско заблуденіе е да вѣрва човѣкъ че има хора

родени за да ласкаятъ лѣнностьта и гордостта на другити; че, като слугуваніето е установено противъ природното равенство на хората, трѣба колкото е възможно да ся подслажда; че като господарити, които сж по добрѣ възпитавани отъ слугити си, сж пълни съ недостатѣци, не трѣба да ся надѣватъ че слугити не ще иматъ, тѣ които сж лишени отъ възпитаніе и отъ други примѣри; че най послѣ, ако слугити ся развалѣтъ като не слугуватъ добрѣ, нарѣченното добрѣ да имъ ся служи развала още по вече господарити; защото тѣзи леснина да ся удовлетворяватъ въ си ко не прави освѣнъ да омегкява душата, освѣнъ да я прави распаленна и пристрастена за най малкити удобства, освѣнъ да я прѣдава на желаніята и.

За туй домашно управленіе, нищо не е по добро освѣнъ отъ рано да ся навикнатъ на него момичетата. Давайте имъ нѣщо да уреждатъ съ условіе да ви давѣтъ смѣткѣ за нарѣдѣтъ си: туй повѣреніе ще имъ причини радость; защото младити усѣщѣтъ едно невѣроятно удоволствіе когато хората наченатъ да ся повѣрватъ на тѣхъ и да ги вѣвождатъ въ нѣкоя серіозна работа. За това глѣдаме единъ добъръ примѣръ въ царицата Маргарита. Тѣзи княгиня приказва че най чувствителното удоволствіе, което е имала прѣзъ животътъ си е било да глѣда че царицата майка и е наченала да и говори, когато била още твърдѣ малка, като на едно зрѣло лице; тя ся е усѣтила принесена отъ радость за дѣто е влѣзла въ повѣреніето на царицата и на брата си дукъ Анжу, за тайнити на държавата, тя която до тогива не е познавала друго освѣнъ дѣтински игри. Оставайте даже едно момиче да направи една погрѣшка въ таквизъ опити, и жртвувайте за наставленіето му; заблѣжайте му кротко туй което трѣбаше то да направи или да каже за да избѣгне неудобствата въ които е паднало; приказвайте му вашити прѣминали опити, и не са страхувайте да му приказвате подобнити на неговити погрѣшки, които вий сте направили въ младостта си; съ този начинъ вий ще му вдъхните повѣреніето, безъ което възпитаніето ся обрѣща на утѣкчителни прѣструпки.

Научете едно момиче да чете и да пише. Едно момиче трѣба да знае грамматиката; научете ги да не зиматъ едно врѣме за друго, да употребляватъ собствени рѣчи, да изясняватъ чисто мислити си съ рѣдъ и съ единъ кратѣкъ и точенъ начинъ: тѣй вий ще ги положите въ състояніе да научатъ единъ день дѣцата си да говорятъ добрѣ безъ никакво изученіе. Знаино е че въ старіятъ Римъ, майката на Гракити, е много спомогнала да състави краснорѣчіето на дѣцата си, които са станали толкозъ голѣми мжжіе. Тѣ трѣба още да знаятъ четирити правила на Аритметиката; вийще си послужватъ съ нея полезно за да ги карате да ви правятъ смѣтка. Тя е едно заниманіе твърде мжчно за много хора, нъ навикътъ вкорененъ още отъ дѣтинство и присѣдиненъ на леснината да правятъ бързо, чрезъ помощта на правилата, сѣбакъвъ видъ най сплетени смѣтки, ще умали туй отвращеніе. Знаино е че точностьта въ смѣтаніето прави добріятъ рѣдъ въ кѣщити.

Добрѣще бжде още да иматъ нѣкои познанія отъ главнити правила на правосдїето;

напимѣръ, разликата която сжществува между единъ завѣтъ и една прика; що е контрактъ, още сподѣленіе между сънаслѣдници, главнити правила на правото и на обичаити на страната въ която живѣятъ за да направятъ тѣзи дѣла законни: що е собственъ имотъ, що е дружественъ имотъ; що сж движими и недвижими имоти. Когато тѣ ся уженятъ, сичкити имъ главни работи ще ся въртятъ върху туй отгорѣ.

ВѢРОЯТНОСТИ ЗА ЕДИНЪ ФРАНКО-РУСКИ СЪЮЗЪ.

Между неутралнити сили, онъзи, която усѣти съ най острѣ начинъ слѣдствіето на войната, тя е безъ друго Руссія. Ако Франція ся приготвева да произведе най тържественіятъ чясъ на исторіята си, тѣй сжщо е съ имперіята на рускити царіе. Дѣйствително отъ рѣшеніето на Сентъ-Петербургскіятъ кабинетъ зависи скорошното усжщественіе или неопредѣленното отлаганіе на завѣтътъ на Петра Великій. Ето защо мисіятъ на Г. Тіера има една важность която трѣба да не презираме. Въ сегашното състояніе на Франція рускіятъ съюзъ съ сѣка цѣна е станалъ единъ въпросъ за сжществуваніе. Каквито и да бждѣтъ условіята, които ще поиска Императоръ Александръ да положи за своето стицаніе, тѣ ще ся прѣматъ. Вѣроятно франко-рускіятъ съюзъ ще остане като чистіятъ резултатъ на сегашната борба. Когато ний казвахме въ този вѣстникъ че сегашната война ще направи Англія да пролива крѣвави слъзи, ний имахме за това добри реджони. Помниме популярностьта на която ся радваха въ Франція, Руссити, слѣдъ приключеніята 1715. Помниме че, въ врѣмето на Корола X, франко-рускіятъ съюзъ бѣше сключенъ, и че, ако не бѣше революціята отъ 1830, лицето на Европа щеше съвсѣмъ да ся поднови по причина на този съюзъ. Помниме че Каржмскѣтъ войнѣ бжде безсилна да скѣса вржкити между Русити и Французити, и че втората имперія, при сичката си нерѣшителность и при сичкити дадени насърчванія на поляшкото възстаніе, много пѣти клонеше да ся хвърли въ обятіята на Руссія. Негли даже, ако руската канцеларія можеше да смѣта съ единъ съвършенъ начинъ върху Наполеона III, тя не би ся показала глуха на крайнити позиви на генерала Флори. Знаино е че, освѣнъ върху въпросътъ на Польша, свободололюбивата партія, която ся намира на властта е сѣкога глѣдала Руссія като природніятъ съюзникъ на Франція; обаче, туй което бѣше една възможнѣ случайность е станало сега една безусловна необходимость.

Бакто и да е, неможиме да вѣрваме че Руссія не ще ся възползува отъ това единствено обстоятелство за да получи приглѣжданіето на трактатътъ отъ 1856, като нищо не ще може да я въспре въ това, осжщественіето на народната си программа. Рускити вѣстници еднодушно съвѣтватъ правителството да ся отрѣче отъ слѣпата неутралность. Тѣ предусѣщатъ че, слѣдъ като уреди смѣткити си съ Франція, Пруссія освободена отъ сѣкъ грижя на Западъ, ще ся обърне рано или късно, противъ Руссія, или по случай на балтійскити области, или по случай на Польша, или по случай на Истокъ. Тѣ не глѣдатъ безъ страхъ Пруссія господарка на ключовети на Балтійското море, снабдена съ ед-

на колосална флота, благодарение на военни убезвръждения което, изискува от Франция, да зима въ Европа туй горделиво високомърно положение, което Германскіяятъ характеръ желае отъ толкозъ дълго време. Тъ прилично заключаватъ да ся дѣйствува догдѣто е още време.

Сичкити тѣзи обстоятелства събрани спомогатъ на мисията на Г. Тера. Ний не ще ся удивимъ ако ся научимъ слѣдъ малко дни че Руссія е оаченала серіозни постѣпки въ полза на мирътъ. Вече ся прѣска слѣдующиятъ телеграмъ отъ императора Александра до царя Гуліелма: «любезній ми вуйчо, минутата ми ся види дошла да направите мирътъ. Мислете че триста хиляди руски солдати чекатъ отговорътъ ви.

Този телеграмъ колкото безвръмененъ и да е, се има нѣщо вѣроятно въ него.

(Л. Т.)

ИЖТНИ ЗАПИСКИ.

Понеже ви са обѣщахъ, едно време, ако помните че ще ви съобщавамъ сичко интересно, въ случай на ижтуване по нѣкой градъ изъ България, относително до училищата, то сега вече са отваря случаи, като ижтувамъ по севѣрните страни на Балкана, за това ви приканвамъ да слушате, молящъ ви да не вързвате кусуръ на слабото ми перо.

ТЪРНОВО. Училищата на тѣзи славниѣща община, още отъ началото на тѣзи учебна нова година злѣ наченали да са биятъ отъ града!...?! — Моля ви поне отъ ваша страна помолете Г-на Шишкова да потърси нѣгли до Димитровъ-денъ! Ако ли напротивъ и васъ непослуша, то нѣка знай Н. Милость, че свършено ще отдадемъ всичката вина нему за застойчивостта на това епархіялно училище. А за дѣвическото училище не струва и да са говори, защото, види се че сичката грижа на г-жа учителката имъ била всякога тиническото онова изучаване на една простъ прочитъ и то не въ сичкити му съвършенства. — Женското дружество казватъ да слѣдва дѣтелно мисията си!... нѣ на мегданъ пула.

Тоже и читалището не е по долно!...

ГАБРО О. Не съмъ наистина Габровецъ, нито пакъ — отъ тѣзи пасмина, дѣто да обичамъ повърхностно да сѣдя на нѣщата, нѣ право правичката.

Въ прѣсѣжданіето ми на нѣкой денъ тука можяхъ да науча какъ вървятъ общити имъ работи, изобиколихъ всичкити имъ учебни завѣдѣнія и онова, което ми направи голѣмо впечатление, е голѣмиятъ порядѣкъ и напѣрѣдѣтъ на сичкити имъ училища; и ако има нѣкой община, която да са удостой съ голѣмото браво! тя е Габровската, или по право Габровското училищно настоятелство, за дѣто е могло да докара училището си до такова завидно положение. — Мжжкити както и дѣвическити училища снабдени съ добри систематически учители и учителки, крачатъ исполнински въ науката. Училищното настоятелство приаружено съ трудолюбиви и развити еснафи, които иматъ въ рѣцѣ голѣми извори на главиятъ лостъ (златото волче), слѣдва стѣпка по стѣпка трудолюбивити си учители. Женското Дружество още по дѣтелно работи. То отъ какъ отпразднувало на 6-ій августа годишниятъ си празникъ, на 19-ій сѣщаго освятило дѣвическиятъ пансионъ въ когото са събиратъ до 15 лѣвойки отъ Къзанлъкъ, Желѣзникъ, Търново и Севлиево, отъ които двѣ са поддържатъ отъ рѣченното Дружество, едно частно отъ училищното настоятелство, други двѣ отъ частни благодѣтели а останалити на свои собствени разпоски. Освѣнъ това тука учителкити държатъ бесѣда съка недѣля и празникъ. Слава и честь на Габровци! — Нѣ не на сичкити, защото тука чорбаджилѣкътъ не е уга-счалъ, още върлува, нѣкои даже (се отъ сѣщата пасмина) ниски души, на чело, на който стон.... като иматъ притязаніето да глѣдатъ съ призрително око, оня, които са завзематъ съ управленіето на училищата, взематъ ги на подбивъ, като да би тѣзи послѣднити сѣ са завзѣли за нѣщо безчестно, тѣй щото да ги отчаятъ въ присърнето имъ да жертвуватъ имотъ и време за тѣзи св. завѣденія.

За черното женско духовенство, както и

за бѣлото (священничити) има да са пише много фактове, колкото звѣздите на небото. На про-странно за това до недѣля ще ви пиша. Сега само ще прѣпорижамъ на голѣмото внимание на св. архіерейски български синодъ, повѣденіето на священничити въ цѣло габровско, а особешно въ епоріята св. Богородица, поведеніето на които може да съблзани цѣлъ свѣтъ, и е обърнало бо-жіятъ храмъ на вертепъ разбойнически.

КОРЕСПОНДЕНЦИИ НА ТУРЦИЯ.

ЕГРИ-ДЕРЕ-ПАЛАНКА 8 7-врий. Откакъ Г-нъ Пансія скритою прѣзъ единъ ноцъ побѣгнѣ той остави подиря си закляти послѣдователи и привърженци, кои за да му са покажатъ вѣрни и угодни, и за да заслушатъ пълно право за дадени имъ лири, неуморимо са стараятъ и трудятъ съ разни интриги и клѣвети да сполучатъ цѣлѣта си. Така, тѣ дѣйствуватъ прѣдъ мѣстното ни правителство: 1-во, да разстроятъ общината ни; 2-ро, да затворятъ училището; и 3-то, да унищожатъ читалището, кое било, спорѣдъ нѣхъ, сичката причина за събужданіето на нашити еди-породни въ отказване припознаваніето любезната имъ патриаршія, нейниятъ агентинъ Пансія и пр. При сичкити имъ старанія и възможности обаче, до днѣсь нище не сѣ можли да сполучатъ.

Главнити вѣздишки мекерета сѣ: Хаджи попъ Алекса, попъ Иванъ, Пансевичъ епитропъ, попъ Иванъ, називаемій Кратовски, и попъ Стоича. Тѣ сѣ, кои почти катадневно тѣглатъ общината ни на сѣтъ, за че тя била ушь, коя възбунтувала градѣтъ и селата да ги пѣдятъ, и да имъ не даватъ вѣлна, масло, жито и пр. Тѣ сѣ кои приносятъ разни клѣвети прѣдъ правителството ни; съ една рѣчь, най върлѣти неприятели и гонители на народността ни, тѣ сѣ. За това, народътъ ни като избра двѣ по-достойни лица и испроводи въ Велесъ при Нѣгово Прѣосвященство Г. Египнадія, та ги ржкоположи за священници, днѣсь тѣ замѣстватъ празникити имъ села, и извършватъ сичкити нужни тинства черковни, заедно съ другити ни народни священници, кои сѣ достойни за похвала!

Честитій ни каймакаминъ Сафетъ бей, желающъ да ги примири съ народа, за да му не догѣтватъ веке съ оплакваніята и клѣветити си, завчера на 6-ій септемврий въ недѣля, опрѣлѣли отъ своя страна милизминѣтъ, кой ги повика въ опрѣдѣленната общинска стая при почитаемата община, та имъ прѣдложи примиріе. Общината на това имъ прѣдложи условія; 1-во да спомянуватъ въ църквити Българскіятъ Архіерейски Съборъ; 2-ро да крѣшатъ и вѣнчаватъ съ народни вули; и 3-то да прѣстанатъ отъ да смушаватъ веке спокойствието на града ни съ разнити си интриги и клѣвети. Слѣдователно, отъ какъ тѣ по нѣкой лачинѣ неистинахъ на тѣя условія, и неможаха да са отрѣкѣтъ отъ толкозъ любимиятъ си фанариотинъ Пансія, а още повече изблѣвахъ сѣ съсьмъ неистинити и неприлични рѣчи върху свѣтъшпийтъ ни съборъ, върху общината и пр. събраніето съ съжяленіе изново имъ честити мекерелѣкътъ, и помоли милизминѣтъ да обяви за това имъ неприлично повѣденіе и на каймакамина, при кого и самото ходи на другиятъ денъ съ истата цѣлъ, нѣ не сме добръ извѣстени что са е рѣшило върху това, само това знаемъ, че Сафетъ бей, като благоразуменъ мжжъ, не ще допусни на тѣя четирима мекерета да ходятъ като виро-глави, и да правятъ каквото си искатъ противъ цѣлъ единъ народъ.

Като истинни Българи, считамъ за длѣжностъ и ний да имъ кажимъ нѣколко думи:

Г-да мекерета! Изминахъ веке оня тъмни времена, въ кои напразно са силите да повърните народѣтъ; изминаха; и далечъ, далечъ останахъ, и ще останѣтъ заради насъ. Днѣсь е време на свѣтлина; време, кое изискува съ насъ строга дѣятелность за народното ни просвѣщеніе, епоха, коя ни вика да са пострѣснемъ и пробудимъ отъ литаргическій сѣнь на невѣжеството, и на мѣсто да са стараемъ да разстроимъ сичко что е добро, напротивъ да са трудимъ съ сичкити си възможни срѣдства за образованіето и улучшеніето на нашата народность, на нашето отечество; защото голѣма отговорность имаме да даваме за това прѣдъ Бога и прѣдъ челоуѣцити; а нашити внуци и прауници вѣчно има да ни проклинатъ въ гробовити ни, защото сми станази причина да ги оставимъ въ простота и невѣжество. Въ славното царуване на Н. И. В. Августѣшията нашъ царъ Султанъ Абдулъ Азиса, кому Богъ да у-

вѣковѣчи Прѣстолѣтъ, нѣка са трудимъ напѣрѣдъ, напѣрѣдъ да вървимъ! защото таа е нѣговата воля.

Голѣмъ срамъ на васъ, кои сте сѣ зирѣтнѣли тѣй да гоните своята народность, своето добро, и да прѣдавате единъ народа за хатѣра само на единъ грѣкъ фанариотинъ, кой ви лѣжи и учи да са подигравате съ издаденіята високи царски фирманъ за Православната Българска Ек-сархія, да прѣскате разни хули за свѣтъшпийтъ ни български съборъ и община, и да са славите въ-обще на цѣлъ български народъ. Незнаете ли че: «гласъ народа, глѣвъ Божіе» Тоя народъ съ кого са вие смѣте, и отъ кого и самъ произходите, както что ви е испѣдилъ изъ селата и черковити, и сега на мѣстото ви попуватъ други, възможенъ е и отъ градѣтъ да ви изрине и дигне. И тогава Пансія, за кого сте са хванали и кой самъ на себѣ си неможе да помогне какъ може да ви помогне? Горко на вашето безуміе! Горко на вапето невѣжество! Елате прочее, при-бързайте да са присѣдните народу; защото ще останите въ вѣчно прѣзрѣніе и поруганіе отъ народѣтъ си; елате пощадете себѣ си ако не общото добро; елате оставете са отъ народиятъ зломисленникъ Пансія, и отгърсѣте отъ себе мекереството си, за да бѣдете похвала на народа; иснеже похвалата на единъ гражданинъ е похвала на цѣлъ народъ.

Настоящити ми кратки заблѣжванія и свѣти, кои отъ искренна любовь отираваме къмъ казанити господниовци, ако намѣрятъ добръ прѣимъ въ тѣхъ, то ний за честити ще са бромъ; ако ли пакъ кажатъ; «нѣ си имали до толкова умъ» широко имъ поле, кадъ имъ боліе. Нѣка имъ е честито хубавото име мекере!!

ПОЛИТИЧЕСКИ НОВИНИ.

— Ако трѣба да върваме единъ дописникъ на Пьоплъ Франсе, нѣма нищо да ся очаква, за едно миролюбиво рѣшеніе, нити отъ Бизмарка нити отъ прускиятъ царъ. «Този послѣдниятъ, казва дописникѣтъ, ся намира въ едно състояніе на невѣроятна въсхищеніе отъ битката при Седанъ, той е изложенъ на най извѣрѣднити идеи. Той глѣда Франция като една страна безъ правителство, той извѣстява твърде серіозно че, слѣдъ привземаніето на Парижъ, ще осѣди членовити на приврѣ-менното правителство въ единъ воененъ свѣтъ и че на тѣхно мѣсто ще установи княза Леополда Охенцолерна като царъ на Франция съ една царска стража отъ сто-хиланди прусси на гарнизонъ въ Парижъ. Когато даже — и тѣзи точка е положителна — биха му ся принесли Алзасъ и Лор-ренъ съ 4 дмліона франга и половината на флотата, той ще ги отхвърли тозъ часъ. Той неможи да договаря за миръ освѣнъ слѣдъ привзѣманіето на Парижъ, защото той не прощава Парижанети за тѣхниятъ воененъ ентузіазмъ прѣзъ мѣсець Юлія, и още защото ся е обѣщаль на войска-та си и на себеси едно пребиваніе въ Парижъ подобно на туй, което неприятелити направи-виха въ 1814.

— Евенингъ Стандаръ доказва че горделивиятъ тонъ на Пруссія показва че този народъ е згазенъ отъ мономаніята на всемирното владѣніе. Европа ще разумѣе, че трѣба да ся спрѣ връвѣжѣтъ на-единъ народъ, който тича подиръ туй все-мирно владѣніе. Германцити, които под-писватъ адреси къмъ царя си за да го задлѣжатъ да не тѣрпи щото други Държа-ви да ся намѣсятъ въ работити му, не ще направятъ злѣ да снемѣтъ тонѣтъ си колкото за сега. Съюзи сѣ събирали на-роди сравнително силни колкото Пруссія въ тѣзи минутѣ. Неможе да ся тѣрпи щото Европа да прѣйма заповѣдити на единъ народъ, тогизъ даже когито този на-родъ е тевтонически съ единъ Бизмаркъ на челото на неговити назначенія.

— Пишатъ отъ Лондра: колкото повече връжежтъ на приключенията ся продължава, толкозъ по-вече пий гледаме спянкити да ся исправятъ предъ правилното и постоянно заображдане на градътъ Парижъ. Сячкити области, като сж си усигурили срѣдствата за защита, приготвеватъ дѣйствителни помощи, които отправятъ къмъ столицата. А столицата чяка безъ да ся стрѣсне приближеніето на завладѣтелтъ. Тя има изобилна храна приготвена, оръжіята не оскудѣватъ на здравето ѝ население, нейнито началници сж рѣшени и вдхвватъ най голѣмото повѣреніе. Слѣдъ като прекаржтъ една седмица нѣколко километра далечъ отъ Парижъ, прускити войски и коніе ще ся намѣрятъ лишени отъ храна. Казватъ че обсадителити можатъ да положатъ на линія 300,000 ратници. Нѣка не разисквами тѣзи цифра която, послѣдствие на направеното положеніе на Пруссія отъ биткити, които станаха до сега, и нападаніето на твърдинити на Лорренъ и Алзасъ, ся види прекалена; нѣ колкото повече Германцити сж многочислени, толкозъ повече ще иматъ да страдатъ отъ лишения, които ще имъ ся насиломъ наложатъ.

— Новинити дадени отъ Колонската Газета върху прѣговорити на маршала Базена съ цѣлъ да са прѣдаде не са потвърдяватъ отъ Прускіятъ мониторъ, който обнародва на 27-ий септемврія едно дълго изложение съ дата отъ станітъ предъ Мецъ, и въ който не са споменувани думи за тѣзи прѣговори.

— Пишатъ отъ Курцелъ: Кръпостъта на Мецъ подзе живостъта си: твърдината Фавевилъ ни испрати полета съ голѣмъ диаметръ, между послѣдната тѣзи твърдина и онѣзи на Сентъ-Кентенъ, Французити издигнахъ единъ новъ митризъ, който напълниха съ топове; тѣ още издигнахъ голѣми укрѣпленія вѣтрѣ въ оградата на кръпостъта. Между твърдинити и вѣшлити на гарнизонътъ на Мецъ, войската на маршала Базена занимава четири стана вѣнъ отъ града. Спорѣдъ казаніето на пѣлницити, маршалътъ заповѣдалъ на войскити и на населеніето да държатъ една строга дисциплина, той не мисли никакъ да прѣдаде кръпостъта. Ний глѣдаме коніе и добитъкъ въ околнити ливади; скудостъта на мѣсото не е достигнала до единъ твърдъ високъ степенъ.

Отъ друга страна единъ вѣстникъ доказва че войската на маршала Базена ще може, слѣдъ едно повече или по малко ближно врѣме, да са съедини съ новити сили, които приврѣмното правителство устроява, и да измѣни условіята на наченатата война прѣдъ Парижъ.

— Прочитами въ Вандереръ: отъ нѣколко дни Наполеонъ ся виждаше изложенъ на едно необикновенно вълненіе. На сѣка минута, той прѣмаше писма и депешити, говореше малко, и не излизаше. На 25 септемврія по 5 часа, той излѣзе отъ камарата си като заповѣда безъ забава да му испратятъ сячкити извѣстія, които бы пристигнали за него. И дѣйствително двѣ депешити едната отъ Брюкселъ, другата отъ Хастингъ му са донесоха когато бѣше въ градината. Той приглѣда на бързо тѣзи депешити и поблѣднѣ. Сетнѣ безъ забава са повърна въ чифликътъ и ся затвори въ камарата си. Слѣдъ два часа чяканіе, едно безспокойствие облада лицата на неговата свита, и нѣкои отъ тѣхъ рѣшихъ да влѣ-

затъ при него. Князь Мюратъ похлопа и повика безъ да прѣме отговоръ. Искрѣтиха тогава вратата, влѣзохъ и намѣрихъ Наполеона просѣрнѣ безъ съвѣсть на едно канапе. Двама лѣкари ся повикахъ на бързо, и сполучихъ да го съживятъ слѣдъ единъ часъ лѣкуванія. Сячкити хора вѣрватъ че е станало еднопокушеніе за самоубійство, ако и това да ся разбира, никое званічно изложение не потвърдява дѣлото. Прѣзъ пощъта пристигна прускіятъ управителъ на Каселъ, който остави чифликътъ на утрѣто сутринта, за да телеграфиратъ новини на главніятъ квартиръ. Сячкото население на Каселъ отиде днѣсь въ Вилхелмхохе за да види Наполеона; нѣ той е нерасположенъ и не излиза отъ камарата си.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКИ ДЕПЕШИ

отъ театрътъ на войната.

Флоренція 3 октомврія. — Резултатътъ на плебиситътъ въ Римъ: 40.785 . . . . . ДА.
46 . . . . . НЕ.

Другити градове гласоподаваха да е подушво или почти едн душино. Едно неописаемо въсищеніе владѣе на сѣкадъ.

Лондонъ 2. — Г. Хжирн Булверъ въ едно писмо до айма съ прѣлага единъ конгресъ за рѣшеніето на франко-пруската мячнотия.

Берлинъ 5. — Слѣдующата званічна депеша са прѣв отъ Версаилъ съ дата отъ вчера: Французити загуби въ битката отъ 30 септемврія, бѣхъ 1200 души убити и ранени, между които генералъ Гилхенъ, и 300 пѣлницити. Нашити загуби бѣхъ 80 души убити стъ които 8 офицери, и 120 души ранени. Вчера и днѣсь нищо ново; само нѣколко тона са хвърлихъ отъ твърдинити.

Берлинъ 4. — Слѣдующата званічна депеша са прѣв отъ Ферриеръ съ дата отъ вчера: Прѣдъ Парижъ нищо ново. При Мецъ, отлѣненіето на генерала Кюмера има вчера единъ бой твърдъ голѣмъ съ прѣднити стражи; неприятели са отблъсна съ голѣми загуби.

Віена 3. — Виенската газета опровергава категорически распрѣснатити слухове върху вѣрженіята на Руссія.

Віена 4. — Г. Тьеръ са очяква да пристигне слѣдъ малко тука отъ заврѣщаніето си отъ Сентъ-Петербургу.

Флоренція 4. — Ето плебиситернити гласоподаванія: областъта Витербо 24,207 ДА.
228 НЕ.
областьта Фрозинонъ 25,536 ДА.
228 НЕ.

Увѣрватъ че Г. Тьеръ ще доде тука отъ Віена за да са разговорити съ Г. Сенара върху резултатътъ на взаимнити имъ мисли.

Туръ 9 октомврія. — Изложението на генерала Рояна съ дата отъ Швейци 5-ий вечерта, доказва че: — на 5-ий сутринта, той ся отправилъ къмъ Турѣ съ три коннически и пешеходни бригади и три половини батерии артилерія; той пристигналъ на 7 часа предъ Шлеса, единъ сѣкадронъ хуссари заобиколихъ селото и дигналъ нѣтъ пѣлника отъ баварскіятъ царски полкъ при сячката неприятелска артилерія, която сътала 10 тона отъ 12, които развашихъ нѣколко французки тона. Движеніето са продължава; една резервена бригада обиколила селото Туръ на дѣсната му страна, неприятелската конница отъ 400 до 500 души, подкрѣпена отъ 2000 души пешеходна войска сж прииждила да бѣга бързешкомъ къмъ Парижъ. Французити я прислѣдвали три или четири часа вѣнъ отъ Турѣ. Тогизъ движеніето са сирѣло, като войскити били изнемошеля отъ трудъ. Генералъ Роянъ позналъ точно силити на неприятелтъ и присѣтветіето на царскіятъ князь, на саксонскіятъ князь Алберта Мейненжена и на саксонскіятъ князь Маврикия Алтемберга; той зельна неприятелтъ 147 крави и 42 овци, които са отиравали къмъ Аренай.

Туръ 5. — Единъ декретъ съ дата отъ 3-ий, причиненъ отъ оставката на адмирала Фуррикона, отстъжава на Г. Кремлю приврѣмното управление на министерството на мореплавателството. Единъ други декретъ извѣстява че продълженіята на

дадениятъ срокъ отъ законити на 13-ий августъ и на 10-ий септемврія, не ще бждѣтъ приспособителни на търговскити работи, които ще са извършатъ слѣдъ 14-ий октомврія.

Віена 6. — Слухътъ, който са бѣше распрѣснатъ за оставката на конта Андраси, е категорически опроверганъ.

Флоренція 6. — Едно пълномощничество което носи плебиситътъ ще пристигне тука въ сѣбота. Правителството испрати на папата 50,000 скуди, количество за единъ мѣсяць, отъ гражданскіятъ листъ. Папата ги прѣв.

Лондра 6. — Таимъ съ опровергава че дипломатическото тѣло е направило дѣйствителни прѣдставленія на генерала Кадорна по случай на влизаніето на италианскити войски въ Римъ. Дай ли телеграфъ казва че са увѣрвало че италианското правителство щѣло да поржчителствува папскіятъ дългъ до исплащаніето на двадесетъ милиона лири.

Лизбонъ 4. — Генералъ маркизъ дьо Са да Бандиера зе назадъ оставката си. Министерството ще остане пѣтлно до събираніето на кортезити тоестъ 17 октоврія. Диарио дьо Лисбонъ казва че прѣговорити са продължаватъ за да са рѣши Донъ Фернанъ, отецътъ на царятъ, да прѣме испанската кулона.

Букурещъ 4. — Единъ званіченъ телеграмъ отъ главніятъ управителъ на Одесса категорически опровергава слуховити отиссетелно за съсрѣмоточеніето на руски войски въ Бессарабія.

Берлинъ 6. — Относително за манифестътъ на Наполеона, който е обнародванъ въ Положеніето въ Лондра, увѣрватъ отъ добръ изворъ че една таквазъ нота, не е пристигнала въ главніятъ квартиръ. Увѣреніята на нотата върху състапкѣтъ на императора и на прускіятъ царъ сж съвършено измислени. Вѣрно е почти че сячката нота е апокрафическа.

Флоренція 7. — Числото на плебиситернити гласоподаванія на сячкити области: 133,981 ДА.
1,507 НЕ.

Едно голѣмо землетресеніе стана въ Калабръ, извѣстватъ че много жертви загинали.

Версаилъ 5. — Званічно: Царятъ (Прускіятъ) нагледа днѣсь положеніето на 6-ий воененъ корпусъ. Главніятъ квартиръ на царя ся принесе тука.

Туръ 7. — Различни свѣдѣнія пристигнали въ Орлеанъ доказватъ че неприятелската конница, която подлържала боятъ въ Турѣ възлизала на 4000 или 5000 души а не на 500 както казва изложението на генерала Рояна. Извѣстватъ отъ Башневилъ че неприятелтъ оставилъ страната дору отвѣдъ Турѣ и ся повърналъ къмъ Етампъ. Новини отъ Шартръ, съ дата отъ вчера извѣстватъ че Евернай е съвършено свободенъ нѣ че Рамбулетъ е занимавъ отъ три хиляди Прусси.

Сентъ Кентенъ 7. — Неприятелтъ (Пруссити) ся види че ся отрича отъ връжѣжтъ си къмъ тука, за да отиде да обсади Соасонъ, който ще упоретвува серіозно.

Марсилия 7. — Гарибалди пристигна тука Елинь Руски курриеринъ пристигналъ въ главніятъ Пруски квартиръ въ Ферриеръ.

СЪКАКВИ НѢЩА И НОВИНИ.

При сячкити изобличенія които са дадохъ за трѣгнуваніето на генерала Игнатіева, рускіятъ посланикъ остави мшалата среда столицата и заманиа за Петербургу.

— Увѣрватъ че една часть отъ митрайльозити Гатлингъ, които ся правятъ въ Віена за сътъка на Царското Правителство, ще пристигне презъ октомврія въ градътъ ни.

— Тѣзи седмица получихми първата книжка отъ Періодическото Списание на Българското Книжевно Дружество, което са основа въ Браила. Ний ще разглѣдами тѣзи книжка въ идящити си броеве.

— Официално извѣстіе. Притежателити на Суретити, издадени прѣди годината 1280, на сергити, издадени прѣди годината 1284, ся прѣизвѣстватъ че трѣба да представятъ тѣзи сенети сѣка сръда отъ 5 часа сутринта до 9 часа по турски, отъ 1-ий идущаго октомврія, въ писаніето Мухасабе въ Маліето, за да ся размѣнятъ съ сурети и сергии качаѣли. Онези сенети, които не ся представятъ до краятъ на мѣсецътъ идущаго февруарія, ще ся залжѣтъ отъ тефтертъ, и слѣдователно ще престанатъ да бждѣтъ дѣйствителни.

(Цариградъ, 29 Септемврия 1870.)

Смѣсенниятъ приврѣменъ Българскій съвѣтъ има честь да съобщи на почтенныты Българскы общины слѣдующити:

1) Че той свърши дѣлото си като приготви и изработи единъ Уставъ за устройството и управленіето на Българскитѣ Екзархія.

2) Че Царското Правителство позволи да са повикатъ отъ Българскити Епархїи потребныты прѣдставители за да разискатъ тойзи Уставъ.

3) Че призователны писма до почтенныты общины за избираніето на тия прѣдставители, както и едно отъ Царското Правителство одобренно рѣководство за това избираніе, ще са испратятъ щото рѣченниятъ Уставъ излезе изъ подъ печать, за да имъ са испроводи и онъ тождеврменно, щомъ избирателити да знаятъ какво дѣло ще имъгъ да разгѣдъгъ и одобрятъ Прѣдставителити които ще избержтъ.

Смѣсенниятъ приврѣменъ Българскі съвѣтъ, като благодари публично Царското Правителство за благосклонността му къмъ Българскыятъ народъ, и като сърадва Почтеннити Български Общини за извѣстіята които имъ съобщава, наде са че засѣданїята на ПЪРВЫЯТЪ БЪЛГАРСКИЙ НАРОДЕНЪ СЪБОРЪ за устройството на самоуправнятъ ни църквъ, ще можатъ да започнѣтъ въ началю на идущїи Декемврий.

За смѣсенниятъ приврѣменъ Българскій Съвѣтъ. Главный писаръ
Орта-Кьой 27 7-врий 1870. М. Д. Балабановъ.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКИ ДЕПЕШИ

отъ театрътъ на войната.

Туръ 7. Октомврия. — Правителството прѣ свѣдѣнїя отъ департаментити относително за растящата енергїя на жителити и на рѣшенїето на селенити да измѣчатъ Пруссити и да прѣкъснатъ принасянїето на храната имъ. Прѣустройванїето на войската напѣднува подобно дѣятелно. Пруссити са види че искатъ да отидѣтъ на вѣтрѣ въ Нормандїя; сичкити мѣрки сѣ зети за да прѣкъснатъ хранити имъ; добитѣцити са испратѣ въ срдѣточїето на Франція, или въ Хавръ са защищава добръ. 10,000 души. Алжирската отбрана войска са очакватъ да прѣтгнатъ скоро. Папскити зуави, които прѣстаха въ Туръ иматъ единъ плененъ кадръ; офицеръ, ще съставятъ единъ отбранъ корпусъ отъ 500 до 6000 души. 1000 волонтири Гарибалди прѣстигнали въ Шамбери. Увѣрряватъ че ошопети на отдѣленити твърдини на Парижъ могатъ да удратъ далечъ 8000 метра, слѣдователно не е възможно щото прускити ба-

терин да приближатъ доста за да бомбардиратъ сега вжтрѣшната частъ на Парижъ.

Версаилъ 6. — Званично. Нашето (пруското) четвъртоконническо отдѣленїе, което обикали къмъ Лоаръ има вчера нѣколко сраженїя съ стражи. 1500 движими гварди са изгонили отъ околностити на Монфоръ, отъ шестото конническо отдѣленїе. Прѣдъ Парижъ вчера и днѣсь нѣма нищо пово.

Туръ 8. — Званично. Спорѣдъ свѣдѣнїя отъ Белгардъ съ дата отъ вчера Пруссити били далечъ 16 километра отъ Питивїе. Въ околностити на Малъ-Ербъ и на Сермезъ; никакво сраженїе не са е заблѣжило отъ битката при Туръ. Питивїе е занимають отъ нашити войски. Извѣстиватъ отъ Монтаржисъ че 760 улани влѣзли днѣсь на четири часа сутриньта въ Малъ-Ербъ, и попитали да ли е имало войски или волни стрѣлници въ околностити. Управителтъ на Сентъ-Кентенъ телеграфира на правителството въ Туръ съ дата отъ вчера както слѣдва: «Пруссити ще нападнатъ Сентъ-Кентенъ на четири часа утрѣ сутреньта, азъ ще отидѣ съ народнити гварди и тулумбаджити да защищавамъ баррикадити, които направихме.»

Туръ 8. — Незванично. Извѣстиватъ отъ Шартръ че една пруска отарѣдна гварда, която идяла отъ Худанъ прѣстигнала въ Дрьо, и извѣстила че скоро ще прѣстигне единъ корпусъ (пруски) отъ 5000 души. Извѣстиватъ отъ Монтаржисъ че прускити водети били близу при Питивїе, дѣто французскити войски чакатъ нападанїето. Извѣстиватъ отъ Малъ-Ербъ че Пруссити са събирали къмъ Етампъ, и че много неприятелиски колони прѣминали вчера прѣвъ Ферте и отивали къмъ този градъ. Нашити повини отъ Вовъ извѣстиватъ че 150 Прусси били опасани при този градъ отъ волни стрѣлници. — Единъ декретъ отъ срдѣточното правителство отлага избиранїята.

Амиенъ 8. — Г. Гамбета прѣстигна тука съ балонъ; той ще отиде утрѣ сутреньта въ Туръ.

(Пруска званична новина.) Главнїятъ квартиръ Корни прѣдъ Мецъ 8. — Неприятельтъ (Французити) като напѣдна къмъ Воапи нападна вчера на два часа слѣдъ пладнѣ, отдѣленїето на генерала Кюммера: слѣдъ единъ силенъ бой, който трая додѣто са мръкна, неприятельтъ са насѣкадъ отблѣсна съ голѣми загуби, нашата 9-та бригада отъ пешеходната войска, и нѣкои части отъ 10-ий корпусъ зехъ участїе въ боятъ, сѣщо и французскити гварди са намѣсихъ въ него. Въ сѣщото врѣме неприятельтъ развиваше на дѣснїятъ брѣгъ на Мозелъ много отдѣленїя противъ 1-ий и 10-ий корпуси, и много топове са хвърлихъ. Загубити на отдѣленїето Кюммеръ и

ПРИТУРКА

на 10-ий корпусъ са опѣляватъ на 500 души; на 3-ий корпусъ 150 души.

Віена 8.— Г. Тіеръ прѣстигна тука днѣсь и има единъ дълъгъ разговоръ съ конта Банста.

(Пруска повинна.) Карлсрухъ 9.— Карлсрухскіятъ вѣстникъ обнародва единъ телеграмъ отъ Лоневиля отъ 8 октомврія сутрешта, отпращенъ на великіятъ князь на Баденското княжество, който извѣстява спорѣдъ повинни прѣти отъ Епипалъ съ дата отъ 7-ий, че единъ славенъ бой станалъ на 6-ий при Сентъ-Реми и Номпациъ противъ французски линійни войски отъ движимата гвардія, неприятельтъ на 4 часа вечерта билъ принуденъ да бѣга и са отгълевалъ къмъ Рамбелвиліеръ. Отъ страната на Бадчяпети имало шесть батайлона пешеходна войска, 2 ескадрона кон-

ници и поднапени батеріи, додѣто неприятельтъ ималъ 14,000 души. Загубити отъ наша страна сж 20 офицери и 410 солдати убити илр ранени, загубити на неприятельтъ сж много по голѣми, ній уловихми още пльинници 6 офицери и 600 солдати, отъ които повечето надлѣжатъ на линійни войски и не сж ранени.

Флоренція 9.— Царьтъ прѣв днѣсь пълномощицеството, което донесе народното вишегласіе. Единъ декретъ са обнародва, който доказва че Римъ ще прави чясть отъ царството; Папата ще запази сичкити лични права на единъ владѣтель даже ще бжде освободенъ да плаща земни налози. Единъ други декретъ упрошава пѣковини и прѣстѣпленія. Генералъ дьо Ла Мармора са оирѣдѣли намѣстническиуправителъ на Римъ.